

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiæ, 1629

Theobaldus Largus Campaniæ Comes, inopiæ duarum virginum nobilium
subuenit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Delator aurum, gratijs Antistiti
 Reuerenter actis. Antè sed relegens iter
 In Thaumaturgæ Virginis diuos lares,
 Huic, secundùm Numen, acceptam refert
 Dotem suarum. Suggestente sic Deo,
 Has potuit Antoninus iniustas opes
 Eripere egentùm depeculatoribus,
 Et merito, egenas vt redirent in manus.
 Hoc erat, acerbam quod periclitantium
 Sollicita patris atque natarum vicem,
 Tunc parturierat Christipara faustæ rei.

*Theobaldus Largus Campania Comes in-
 opia duarũ virginum nobilium subuenit.*

Ex P. Binet de Purgat. cap. 8.

Theobaldus olim Gallicæ Campaniæ
 Potens Dynastes imperabat; is suas
 Opes inopibus erogarat largiùs
 Plenis quod aiunt trimodijs. Hinc nobile
 Agnomen illi vulgus indigentium
 Dedere Largus. Fortè nobilium grege
 Satellitumque cinctus haud modicâ manu,
 Captare matutinus auram cœperat,
 Cum genibus adpressum suis sensit virum,
 Virum, vt ferebat indoles, non è luto,
 Non è minorum gentium subsellijs:
 Frons ipsa stirpis celsioris arx erat.
 Amicula ne vel ima nobilitas erant.
 Ensem gerebat sub fago breuiusculo
 Pensilis ab humero baltheus, sed peructus,

Sub-

Suberant refartis ocreis calcaria
 Aurata quondam, sed modò ferrum merum.

Ponè generosos poplites summiserant
 Patrem secutæ, par decòrum, filia
 Nubilibus annis virgines, queis byssina
 Vestis erat, at enim trita, adesa, cui culex
 Harere nequeat: vt minoris stet coma,
 His mundus omnis ipsa sola erat coma,
 Parcè ac modestè torta modicâ taniâ,
 Nec vultus alio dignus ornatu, decor
 Is fuit, vt Helenas, sed pudicas, diceres.

Verùm quid ille proderat mœrentibus?
 Sua cogitantum fata limpidiſſimæ
 Lacrymæ lauabant ora, virgineo pudor
 Pingebat ipsa purpurisso. Nobiles
 Et tam venustas esse mendicas pudet.

Tum supplicem inter medius & fortem pater
 Flebilia, sed magnanima, verba protulit:
 „ Munifice Princeps, facile coniectu est tibi,
 „ Mea & mearum genua strata quid velint.
 „ Nobilibus olim stemmatis clarissimi,
 „ Quas auus, & inde quas pater res gesserint,
 „ (Nec id pigebit confiteri) & quas ego
 „ Domi forisque, nulla nescit Gallia.
 „ Fortuna vertit læua. Nec tota hîc sumus
 „ Familia, duram nunc redacti ad manticam,
 „ Heu vxor, heu fecunda proles est domi!
 „ Si verteretur causa solius mea,
 „ Hanc antè diro dente linguam manderem,
 „ Quàm quod ago. Viden' has (masculis suspirijs
 „ Singultibusque cæsa vox interierat,
 „ Nisi mox virilis suscitasset hanc vigor)

„ Vi-

- » Viden' has inopiã sic volente, perdere
 » (Quid enim nouerca non iubet necessitas?)
 » Cogar: pudendum est, sileo. Quæ pietas tua est,
 » Fer opem: licebit nemini opportuniis.

Grande Theobaldi cingulo marsupium
 Pendeat, orto manè farciri volens,
 Volens & ortã exenterari vesperã,
 Non vt quadrantes aut trientes nummulos
 Efflaret æris, sed stateras, sed minas,
 Subinde quantum Larga prensabat manus.
 Properabat ergo Principis eò dextera,
 Vt quidquid auri quidquid argenti foret,
 Egurgitaret fundo ab imo in pauperem,
 Quando (quid etiam virulenta non iubet
 Inuidia, quid non barbara inclementia?)
 Artaudus aliquis, nomen infaustum hoc erat,
 Infaustus Aulæ cornus, illum proximè
 Stabat, afininis & retortis auribus,
 Oculisq̃ue spectans instar hirci liuidis.
 Nihil hic moratus, præque currens Principi,
 Effando dura hæc supplici impegit viro:
 » Bellus homo es, inquit, ense cum tuo palàm
 » Mendicus, hoc & gloriosus baltheo,
 » Et sericatis prolibus circumdatus,
 » Hic delicatas porgis ad stipem manus.
 » Næ mihi videris esse velle nescius,
 » Quò malè profusum Principem deuoluerit
 » Insana (dixi pænè) munificentia,
 » Quæ monte vasto se æris alieni obruit,
 » Aerariumque depeculata est suum,
 » Dum mille, totos hinc dies, hirudinum
 » Harum phalange cingitur, credi vt queat

» Tantis

„ Tantis in opibus esse tantum non inops.
 Hæc dicta Largus hausit ægris auribus,
 Nec passus vltra luridum Artaudum loqui:
 „ Mentiris, & me mordet hæc calumnia,
 „ Mentiris, inquam, Artaude, per rostrum tuum.
 „ Et esto, egenis largius profuderim,
 „ Quæ mihi dedere Cælites largissimè,
 „ Grates iisdem refero; quæ prolixius
 „ Donem, supersunt plura etiamnum mihi.
 „ Tute ipse superes, vt mei iuris cliens.
 „ Proinde iure me meo nunc abdicans,
 „ Te iure eodem his dedo, mancipio, dico
 „ Te, tua, tuosque, ni redemptos nunc velis
 „ Nubilibus istis dote statuendâ ilicet,
 „ Simul & parenti munus ingens conferas.
 „ An imperatis pariturus sis meis,
 „ Vide sis. Misellus haud mora Artaudus domum
 „ Suas ad aras ducit, & iubet sequi
 „ Patremque filiasque more victimæ,
 „ Vt dote grandi has, & patrem grandi stipe
 „ Mactaret ipse. Doctus est damno suo
 „ Haud prauolare iusta fandi tempora,
 „ Doctus benignæ dexteræ pansas fores
 „ Haud velle toruâ claudere inuidiæ serâ,
 „ Doctus alienas proniusque quam suas
 „ Coram leuare, haud eleuare miseras.
 „ Cuncta Theobaldum Gallia in cælum tulit
 „ Laudibus, at Aulæ ludus Artaudus fuit.

Monit.